

Οι σχέσεις Βυζαντινών και Βουλγάρων μέσα από το χρονικό του Θεοφάνη

/ [Πεμπτούσια](#)

[Προηγούμενη δημοσίευση:<http://bitly.com/1LsOIJl>]

Η επόμενη αναφορά στο γένος των Βουλγάρων δίνεται το έτος 687 μ.Χ. όταν αυτοκράτορας ήταν ο Ιουστινιανός Β΄ (685-695μ.Χ.), ο οποίος έκανε εκστρατεία εναντίον των Βουλγάρων και της Σκλαβηνίας που ήταν με το μέρος των Βουλγάρων[14]. Στην αρχή απώθησε τους Βουλγάρους αλλά στη συνέχεια στήθηκε ενέδρα από τους Βουλγάρους με αποτέλεσμα να σφαγιαστεί σχεδόν όλος ο στρατός.

Με την πάροδο των χρόνων και συγκεκριμένα στα μέσα του 7^{ου} αιώνα ο εξόριστος πλέον βασιλιάς του Βυζαντίου Ιουστινιανός Β΄ ο οποίος ζούσε στη Χερσώνα, διαλαλούσε ότι θα ξαναγίνει βασιλιάς, έτσι αφού προχώρησε σε διάφορες περιοχές έφτασε κοντά στο ποταμό Δούναβη, εκεί ζήτησε βοήθεια από τον αρχηγό των Βουλγάρων[15] ώστε να συμμαχήσει μαζί του για να ξαναπάρει τη βασιλεία αφού του υποσχέθηκε πλήθος δώρων και την κόρη του ως σύζυγο. Αυτός, του υποσχέθηκε με όρκο ότι θα υπακούσει και θα συνεργαστεί μαζί του. Έτσι το 704 μ.Χ. ο Ιουστινιανός έφτασε στη Βασιλεύουσα με τον αρχηγό των Βουλγάρων και για τρεις ολόκληρες μέρες διαπραγματευόταν με τους κατοίκους της πόλης[16]. Τελικά κατάφερε να εισέλθει χωρίς μάχη μέσω ενός υδραγωγού στη πόλη και έμεινε στο παλάτι των Βλαχερνών. Έτσι πήρε ξανά τη βασιλεία και χάρισε πολλά δώρα στο βουλγαρικό στρατό και τους απέλυσε ειρηνικά.

Ὅμως το 708 μ.Χ. ο Ιουστινιανός Β΄ παραβίασε την ειρήνη με τους Βουλγάρους και αφού μετέφερε ὅλο τον στρατό στη Θράκη ξεκίνησε εναντίον τους. Ἐφτασε στη περιοχή της Αγκιάλου και στρατοπέδευσε εκεί αλλά ο στρατός του διασκορπίστηκε με αποτέλεσμα οι Βούλγαροι να επιτεθούν ξαφνικά και να προκαλέσουν μεγάλες απώλειες στο στρατό[17]. Ο Ιουστινιανός Β΄ κρύφτηκε σε ένα οχυρό επί τρεις ημέρες και κατάφερε τελικά να ξεγελάσει το βουλγαρικό στρατό, με αποτέλεσμα μια νύχτα να επιβιβαστεί σε ένα πλοίο και να φτάσει στην Κωνσταντινούπολη ντροπιασμένος. Μετά από πέντε χρόνια ηρεμίας, οι Βούλγαροι ρίχτηκαν κρυφά στο Βόσπορο και προξένησαν μεγάλη σφαγή σε πολλές βυζαντινές περιοχές και έφτασαν μέχρι τα τείχη της Πρωτεύουσας όπου εκεί αιχμαλώτισαν πολλούς και αφού λεηλάτησαν ὅλη σχεδόν τη Θράκη, επέστρεψαν στην πατρίδα τους σώοι και αβλαβείς.

Έχοντας περάσει δέκα χρόνια ηρεμίας ο Νικήτας Ξυλινίτης ο οποίος ήταν μάγιστρος του βασιλιά Αναστασίου Β΄(713-715μ.Χ.) παρακίνησε το αυτοκράτορα που ήταν εξόριστος στη Θεσσαλονίκη να πάει στον Τέρβελη (700-721μ.Χ.), αρχηγό των Βουλγάρων για να ζητήσει βοήθεια προκειμένου να επιτεθεί στον Λέοντα στρατηγό των θεμάτων του Ανατολικού[18]. Οι βούλγαροι δέχθηκαν να τον βοηθήσουν, αφού πρώτα τους έδωσε πέντε χιλιάδες λίτρες χρυσού! Έτσι ξεκίνησαν για την Κωνσταντινούπολη, επειδή όμως η πόλη δεν δέχθηκε τον Αναστάσιο, οι Βούλγαροι τον παρέδωσαν στον Λέοντα και γύρισαν πίσω στην πατρίδα τους. Η κατάληξη ήταν να φονευθεί ο Αναστάσιος Β΄ μαζί με τον μάγιστρό του και να δημευθεί και η περιουσία τους.

Για το έτος 755μ.Χ. αναφέρει ότι οι Βούλγαροι ζήτησαν φόρο υποτελείας από τον νέο βασιλιά του βυζαντίου Κωνσταντίνο Ε΄(741-775μ.Χ.)[19] Κοπρώνυμο λόγω των οχυρών που είχαν χτίσει στις περιοχές που βρίσκοταν υπό τη Βυζαντινή Αυτοκρατορία, επειδή όμως ο αυτοκράτωρ φέρθηκε μη τιμητικά στον απεσταλμένο των Βουλγάρων που είχε πάει να ζητήσει φόρο υποτελείας, οι

Βούλγαροι οργάνωσαν μεγάλη στρατιωτική επιχείρηση που έφθασε μέχρι τα Μακρά Τείχη και αφού προκάλεσαν μεγάλες καταστροφές, επέστρεψαν αβλαβείς στην περιοχή τους. Όμως μετά από τέσσερα χρόνια ο αυτοκράτορας εισέβαλλε ξαφνικά στην Βουλγαρία αλλά απροσδόκητα τον συνάντησαν οι Βούλγαροι και σκότωσαν πολλούς από τους άντρες του με αποτέλεσμα να επιστρέψει πίσω στην βασιλεύουσα.

Κατά το έτος 761μ.Χ. το βουλγαρικό έθνος εξέλεξε βασιλιά του έναν γενναίο άνδρα που λεγόταν Τελέτζης (761-765μ.Χ.) και την ίδια χρονολογία ο βυζαντινός αυτοκράτορας στράφηκε εναντίον του αρχηγού των βουλγάρων με στρατό ξηράς και στόλου[20]. Όταν το έμαθε αυτό ο Τελέτζης στρατολόγησε είκοσι χιλιάδες άντρες εναντίον του και στις 30 Ιουνίου του 761μ.Χ. ξεκίνησε η μάχη, στη μάχη σκοτώθηκαν πολλοί άντρες και από τις δύο πλευρές και ο Τελέτζης τράπηκε σε φυγή. Μετά την μεγάλη νίκη του ο Κωνσταντίνος Ε΄ γιόρτασε το θρίαμβό του στην Πόλη μαζί με πλήθος από βουλγάρους αιχμαλώτους. Από την άλλη πλευρά οι Βούλγαροι επαναστάτησαν και σκότωσαν τον αρχηγό τους και εξέλεξαν τον Σαβίνο (764-765μ.Χ.), αλλά επειδή ο Σαβίνος ζήτησε ειρήνη από τον βυζαντινό αυτοκράτορα, οι βούλγαροι αντιστάθηκαν σθεναρά, διότι δεν ήθελαν να υποδουλωθούν στους Ρωμαίους. Τότε έγινε ξανά επανάσταση κατά την οποία έπαυσαν τον Σαβίνο και όρισαν άλλον κύριο τους ονόματι Παγάνος (767-768μ.Χ.)[21].

Στην συνέχεια ο Παγάνος απέστειλε αγγελιοφόρο στο βασιλιά ζητώντας του συνάντηση, ο βασιλιάς δέχθηκε να τον φιλοξενήσει στην πόλη μαζί με τους βογιάρους του αλλά καθώς έφτασαν στο παλάτι ο βασιλιάς έβαλε τον Σαβίνο να καθίσει δίπλα του και επέπληξε τους Βουλγάρους για την συμπεριφορά τους απέναντι στον Σαβίνο[22]. Μετά από πολύωρη κουβέντα προχώρησαν σε μια φαινομενική ειρήνη, αφού ο βασιλιάς έστειλε κρυφά αποστολή στη Βουλγαρία και συνέλαβε τον Σκλαβούννο, άρχοντα των Σεβέρων, ο οποίος ήταν σύμμαχος των Βουλγάρων επειδή είχε προκαλέσει τεράστιες καταστροφές στη Θράκη. Την επόμενη μέρα, μετά την συμφωνία ξαφνικά ο βασιλιάς βγήκε από την Βασιλεύουσα και αφού βρήκε κάποια στενά αφύλακτα, εισέβαλλε στη Βουλγαρία όπου μόνο προκάλεσε ζημιές σε διάφορα σπίτια και επέστρεψε στην Κωνσταντινούπολη.

[Συνεχίζεται]

[14] Βλ. Θεοφάνους, *Χρονογραφία*, P.G. 108, σελ. 740 b

[15] Βλ. ό.π., σελ. 756 (c-d)

[16] Βλ. ό.π., σελ. 760 α

[17] Βλ. ό.π., σελ. 761 ς

[18] Βλ. ό.π., σελ. 808 ς

[19] Βλ. ό.π., σελ. 865 β

[20] Βλ. ό.π., σελ. 872 ς

[21] Βλ. ό.π., σελ. 873 β

[22] Βλ. ό.π., σελ. 878-879 (d-a)